

CURRENT SITUATION OF TRAINING MANAGEMENT AT BUDDHIST COLLEGES IN THE SOUTHEAST AREA

Khuat Huu Anh Tuyen^a

Huynh Van Son^b

Ho Chi Minh City University of Education

Email: ^ahello@williens.com; ^bsonhv@hcmue.edu.vn

Received: 27/8/2024; Reviewed: 11/9/2024; Revised: 18/9/2024; Accepted: 28/10/2024; Released: 20/11/2024

DOI: <https://doi.org/10.54163/ncdt/348>

The management and training situation at Buddhist Colleges in the Southeast area is currently facing many significant challenges. Infrastructure is still limited, especially equipment and learning environment needs to be upgraded. The training program mainly focuses on basic Buddhist theory, while the practice part is limited, leading to a lack of practical skills in training Buddhist Monks. The team of professors has good expertise, but the number of professors with many years of teaching experience is not enough, affecting the quality of training. In addition, teaching methods need to be innovated to suit the requirements of the times, while support in learning resources and online infrastructure still does not fully meet the needs of learning and research. Furthermore, the impact of social and cultural context factors has increased the challenges in managing and implementing training programs.

Keywords: Buddhism; College; Training management; Teaching quality; Infrastructure.

1. Đặt vấn đề

Hệ thống giáo dục Phật giáo tại Việt Nam, đặc biệt là các trường trung cấp Phật học, đóng vai trò quan trọng trong việc đào tạo tăng ni và phát triển kiến thức Phật học. Các trường này không chỉ cung cấp nền tảng kiến thức cơ bản về Phật học mà còn giúp học viên phát triển các kỹ năng và phẩm chất cần thiết để tham gia vào các hoạt động Phật sự và hoằng pháp. Ở khu vực Đông Nam Bộ, các trường trung cấp Phật học có lịch sử phát triển lâu đời và hiện đang đóng vai trò nòng cốt trong việc đào tạo tăng ni, phục vụ cho sự phát triển của Phật giáo và xã hội. Dù hệ thống giáo dục Phật học tại Đông Nam Bộ đã đạt được nhiều thành tựu đáng kể, nhưng vẫn còn tồn tại nhiều vấn đề trong việc quản lý đào tạo. Các trường trung cấp Phật học ở khu vực này đang đối mặt với thách thức về quản lý đội ngũ giáo viên, cơ sở vật chất, cũng như chất lượng giảng dạy và đào tạo. Cụ thể, thiếu hụt nguồn lực giáo dục, sự hạn chế trong phương pháp giảng dạy hiện đại và việc áp dụng công nghệ vào đào tạo đang là những vấn đề cần được giải quyết. Ngoài ra, việc quản lý chương trình đào tạo và đánh giá chất lượng học viên cũng chưa được thực hiện đồng bộ, dẫn đến sự khác biệt trong kết quả đào tạo giữa các trường. Mục tiêu của nghiên cứu này là đánh giá và làm rõ thực trạng quản lý đào tạo tại các trường trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ. Cụ thể, nghiên cứu sẽ tập trung vào việc đánh giá cơ sở hạ tầng

hiện có của các trường, trình độ và năng lực của đội ngũ giáo viên, cũng như hiệu quả của chương trình đào tạo hiện hành. Bằng cách nghiên cứu sâu về những khía cạnh này, nghiên cứu hy vọng sẽ xác định được những yếu tố cần cải thiện và đề xuất các giải pháp nhằm nâng cao chất lượng đào tạo, đồng thời thúc đẩy sự phát triển bền vững của hệ thống giáo dục Phật học tại khu vực.

2. Tổng quan nghiên cứu

Giáo dục Phật giáo ở Việt Nam có một lịch sử lâu đời, phát triển song song với sự hình thành và phát triển của Phật giáo tại đất nước này. Từ thế kỷ thứ nhất, Phật giáo đã được du nhập vào Việt Nam và nhanh chóng trở thành một phần quan trọng trong văn hóa và xã hội. Trong giai đoạn lịch sử đầu tiên, giáo dục Phật giáo chủ yếu diễn ra trong các tự viện, nơi các tăng ni được đào tạo về giáo lý, nghi lễ và thực hành tâm linh. Tuy nhiên, theo thời gian, giáo dục Phật giáo đã có những biến đổi lớn, phản ánh sự phát triển của xã hội và nhu cầu học hỏi của cộng đồng.

Trong bối cảnh hiện đại, giáo dục Phật giáo tại Việt Nam đã trở thành một hệ thống chính thức với nhiều cấp độ khác nhau. Các trường trung cấp Phật học được thành lập để cung cấp một nền tảng vững chắc cho tăng ni, giúp họ nắm vững kiến thức Phật học cơ bản và phát triển năng lực cá nhân. Hệ thống này không chỉ giúp đào tạo nhân lực cho Giáo hội

mà còn góp phần gìn giữ và phát huy các giá trị văn hóa truyền thống của dân tộc.

Trong bối cảnh giáo dục Phật giáo, việc áp dụng các lý thuyết và mô hình quản lý hiện đại là rất cần thiết. Một trong những mô hình phổ biến là mô hình CIPO (Context - Input - Process - Output), cho phép các trường trung cấp Phật học đánh giá thực trạng quản lý đào tạo một cách tổng thể. Mô hình này giúp phân tích các yếu tố liên quan đến bối cảnh, đầu vào, quy trình và đầu ra của quá trình đào tạo.

Bên cạnh đó, mô hình PDCA (Plan-Do-Check-Act) cũng được ứng dụng để cải tiến quy trình quản lý đào tạo. Mô hình này nhấn mạnh việc lập kế hoạch, thực hiện, kiểm tra và hành động để đảm bảo rằng các chương trình đào tạo luôn được điều chỉnh phù hợp với nhu cầu thực tế. Việc áp dụng những mô hình này không chỉ giúp cải thiện chất lượng đào tạo mà còn nâng cao hiệu quả quản lý trong các trường trung cấp Phật học.

Dù có nhiều tiến bộ, quản lý giáo dục Phật giáo tại các trường trung cấp vẫn đối mặt với nhiều thách thức. Một trong những vấn đề phổ biến là sự thiếu hụt về đội ngũ giáo viên có trình độ cao, điều này ảnh hưởng trực tiếp đến chất lượng giảng dạy. Ngoài ra, cơ sở vật chất tại nhiều trường còn hạn chế, chưa đáp ứng đủ yêu cầu cho việc đào tạo hiện đại.

Một thách thức lớn khác là việc quản lý chất lượng đào tạo. Các trường cần có những tiêu chí rõ ràng để đánh giá kết quả học tập của tăng ni, nhưng việc thiết lập các tiêu chí này vẫn còn nhiều bất cập. Bên cạnh đó, sự thay đổi nhanh chóng của công nghệ và xã hội cũng đòi hỏi các trường cần linh hoạt và sáng tạo trong việc điều chỉnh chương trình học, nhằm đảm bảo tăng ni có đủ kiến thức và kỹ năng đáp ứng được yêu cầu thực tiễn.

3. Phương pháp nghiên cứu

Nghiên cứu này sử dụng phương pháp tiếp cận CIPO và PDCA để đánh giá hiệu quả quản lý đào tạo trong các trường Phật học khu vực Đông Nam Bộ. CIPO là mô hình phân tích tập trung vào bối cảnh, đầu vào, quá trình và kết quả của hoạt động đào tạo, giúp đánh giá toàn diện mọi yếu tố ảnh hưởng. PDCA là chu trình quản lý liên tục, hỗ trợ đánh giá và cải thiện quá trình quản lý đào tạo.

Phương pháp thu thập dữ liệu bao gồm khảo sát, phỏng vấn và phân tích thống kê. Khảo sát được thực hiện trên mẫu các trường, giáo viên, và học sinh, với các công cụ như bảng hỏi và phỏng vấn. Phân tích dữ liệu sử dụng phần mềm SPSS để xử lý kết quả khảo sát và phỏng vấn, từ đó rút ra các kết luận về thực trạng quản lý đào tạo.

Mẫu nghiên cứu bao gồm các trường Phật học,

giáo viên và học sinh trong khu vực Đông Nam Bộ, được chọn dựa trên sự đại diện về địa lý và quy mô. Quá trình phân tích tập trung vào việc đánh giá các yếu tố quản lý và sự tác động của các biện pháp can thiệp.

4. Kết quả nghiên cứu

4.1. Thực trạng đào tạo tại các trường trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ theo tiếp cận CIPO

Việc đào tạo Tăng Ni sinh (TNS) tại các trường Trung cấp Phật học (TCPH) Đông Nam Bộ hiện nay gặp nhiều thách thức và cơ hội từ sự phát triển của xã hội, nhu cầu văn hóa và tín ngưỡng của cộng đồng. Bài viết này phân tích sâu sắc những yếu tố liên quan đến cơ sở vật chất, phương pháp giảng dạy, quy trình tuyển sinh và các tác động bối cảnh, bao gồm nhu cầu xã hội, toàn cầu hóa tri thức Phật học, chính sách của Giáo hội và Nhà nước, cũng như tác động của kinh tế thị trường và khoa học công nghệ.

Bảng 1. Thực trạng đào tạo tại các trường trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ theo tiếp cận CIPO

Hoạt động	ĐTB
Bảo trì và tu sửa hệ thống phòng học	2,67
Thư viện luôn được bổ sung và nâng cấp	2,92
Hạ tầng công nghệ thông tin	2,46
Thống nhất và cập nhật thường xuyên chương trình đào tạo	3,63
Tài nguyên học liệu trực tuyến	2,63
Tiêu chuẩn chất lượng đầu vào	2,75
Đánh giá từ cán bộ quản lý về chất lượng công tác tuyển sinh	3,74
Đánh giá từ giảng sư và tăng ni sinh về chất lượng công tác tuyển sinh	2,73
Tuyển chọn giảng sư đáp ứng yêu cầu giảng dạy	2,80
Khuyến khích tự học, bồi dưỡng nâng cao trình độ	2,75
Xây dựng và hoàn thiện cơ sở thượng tầng	3,41
Cải thiện công tác tuyển sinh	2,76
Nâng cao, phát triển đội ngũ giảng sư	2,73

Đầu tư cho đào tạo TNS tại các trường TCPH Đông Nam Bộ được thể hiện qua việc hoàn thiện cơ sở vật chất và các yếu tố liên quan. Kết quả khảo sát cho thấy điểm trung bình về bảo trì và tu sửa hệ thống phòng học chỉ đạt 2.67, trong khi thư viện đạt 2.92, cho thấy mức độ đầu tư vào cơ sở vật chất ở mức trung bình. Đặc biệt, hạ tầng công nghệ thông tin, với điểm số 2.46, phản ánh sự thiếu hụt trong việc hiện đại hóa, chủ yếu vẫn sử dụng các phương pháp truyền thống như bảng viết phấn, chưa có sự tích hợp các thiết bị hiện đại phục vụ cho giảng dạy. Về mặt cơ sở thượng tầng, chương trình đào tạo và quy chế đào tạo được đánh giá khá cao, với điểm trung bình 3.63, phản ánh sự thống nhất và cập nhật liên tục từ phía Giáo hội. Tuy nhiên, tài nguyên học liệu trực tuyến chỉ đạt 2.63, cho thấy sự thiếu hụt trong việc mở rộng và liên kết tài liệu giữa các cơ sở giáo dục Phật học. Điều này hạn chế cơ hội học tập của TNS trong bối cảnh toàn cầu hóa tri thức Phật học.

Công tác tuyển sinh tại các trường TCPH, mặc dù được công khai rộng rãi qua các kênh truyền thông, nhưng chất lượng đầu vào vẫn chưa thực sự được cải thiện. Các tiêu chí đánh giá chất lượng đầu vào chỉ đạt 2.75, cho thấy việc xây dựng kế hoạch tuyển sinh chưa phù hợp với yêu cầu thực tế. Sự khác biệt trong cách đánh giá của cán bộ quản lý (CBQL) và giảng sư (GS) cũng là một vấn đề cần xem xét. CBQL đánh giá công tác tuyển sinh ở mức cao (3.74), trong khi giảng viên và TNS chỉ đánh giá ở mức trung bình (2.73). Điều này phản ánh sự thiếu thống nhất giữa các cấp quản lý trong việc tổ chức và thực hiện quy trình tuyển sinh.

Đội ngũ giảng sư đóng vai trò quan trọng trong việc đảm bảo chất lượng đào tạo TNS. Tuy nhiên, kết quả khảo sát cho thấy việc tuyển chọn và bồi dưỡng giảng sư chỉ đạt điểm trung bình (2.80), phản ánh sự thiếu hụt nguồn nhân lực có đủ năng lực và trình độ chuyên môn. Việc khuyến khích tự học và nâng cao trình độ của giảng sư cũng chưa được thực hiện hiệu quả, với điểm trung bình 2.75. Điều này cho thấy cần có những biện pháp cải thiện mạnh mẽ trong việc phát triển đội ngũ giảng sư để đáp ứng nhu cầu giảng dạy ngày càng cao.

Sự gia tăng nhu cầu văn hóa và đời sống tâm linh của cộng đồng có tác động mạnh mẽ đến quá trình đào tạo TNS. Các chùa, tịnh thất ngày càng trở thành trung tâm văn hóa và tín ngưỡng, tạo điều kiện thuận lợi cho việc đào tạo nhưng đồng thời cũng đặt ra yêu cầu cao hơn về phẩm hạnh và trí tuệ của TNS. Do đó, việc đào tạo không chỉ cần cung cấp kiến thức tôn giáo mà còn phải trang bị cho TNS những kỹ năng ứng dụng thực tế để đáp ứng

kỳ vọng từ cộng đồng.

Với sự phát triển của công nghệ thông tin, các trường TCPH có cơ hội tiếp cận tri thức Phật học toàn cầu, nhưng họ cũng đối diện với thách thức lớn trong việc cập nhật giáo trình và phương pháp giảng dạy. TNS không chỉ cần nắm vững giáo lý Phật học truyền thống mà còn phải hiểu biết về sự phát triển của Phật học trên toàn cầu. Việc áp dụng các phương pháp đào tạo hiện đại sẽ giúp tạo ra một thế hệ TNS có khả năng thích ứng và đóng góp tích cực cho xã hội. Chính sách từ Nhà nước và Giáo hội đóng vai trò quan trọng trong việc tạo điều kiện cho các trường TCPH phát triển. Tuy nhiên, các quy định pháp lý về tiêu chuẩn đào tạo, giáo trình, và kiểm định chất lượng vẫn còn nhiều điểm cần hoàn thiện. Các trường TCPH cần linh hoạt trong việc áp dụng các quy định này, đồng thời liên tục cải tiến chương trình đào tạo để phù hợp với nhu cầu ngày càng cao. Kinh tế thị trường và sự phát triển của khoa học công nghệ cũng ảnh hưởng mạnh mẽ đến việc quản lý và duy trì chất lượng đào tạo. Mặc dù, các công cụ học tập trực tuyến và hệ thống quản lý hiện đại đã giúp cải thiện chất lượng giảng dạy, nhiều trường TCPH vẫn gặp khó khăn trong việc ứng dụng công nghệ vào quá trình đào tạo, đặc biệt là các cơ sở có điều kiện kinh tế hạn chế.

4.2. Thực trạng quản lý đào tạo tại các trường trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ theo tiếp cận PDCA

Bảng 2. Thực trạng quản lý đào tạo tại các trường trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ theo tiếp cận PDCA

Hoạt động	ĐTB
Quản lý xây dựng và hoàn thiện cơ sở vật chất hạ tầng	2,80
Quản lý xây dựng cơ sở thượng tầng	3,06
Quản lý tuyển sinh đầu vào	2,87
Quản lý phân công chuyên môn của giảng sư	2,68
Quản lý đổi mới phương pháp đào tạo	2,45
Quản lý tiêu chuẩn đánh giá kết quả đào tạo	2,50
Hoạt động tổ chức nghi lễ tốt nghiệp	3,72
Xây dựng kế hoạch điều tiết bối cảnh	2,60
Điều chỉnh kế hoạch điều tiết bối cảnh	2,59

Thực trạng quản lý đào tạo tại các trường TCPH khu vực Đông Nam Bộ theo tiếp cận PDCA đã làm nổi bật những thách thức và cơ hội phát triển quan trọng. Đầu tiên, trong công tác quản lý đầu vào, việc xây dựng và hoàn thiện cơ sở vật chất (CSVC) hạ tầng vẫn chưa đạt được hiệu quả tối ưu. Mặc dù, các trường đã có những bước tiến trong việc cải thiện CSVC, nhưng kết quả khảo sát cho thấy sự quan tâm chưa đều đặn và liên tục. Đặc biệt, việc điều chỉnh kế hoạch sau mỗi chu kỳ đào tạo chỉ đạt mức trung bình 2.60, cho thấy sự thiếu chặt chẽ trong công tác này, dẫn đến ảnh hưởng không nhỏ đến quá trình giảng dạy và học tập.

Về quản lý cơ sở thượng tầng đào tạo, kết quả cho thấy các trường đã có những nỗ lực trong việc lập kế hoạch và triển khai chương trình đào tạo, biên soạn giáo trình, tài liệu học tập. Tuy nhiên, việc đánh giá và điều chỉnh còn nhiều hạn chế. Điều này khiến các quy trình quản lý chưa đạt được sự tối ưu cần thiết, làm giảm hiệu quả cải thiện tài liệu và chương trình giảng dạy. Khả năng tối ưu hóa tài liệu giảng dạy không được phát huy do thiếu công cụ đo lường hiệu quả và quy trình chặt chẽ.

Trong công tác tuyển sinh, mặc dù các trường TCPH đã xây dựng được các tiêu chuẩn phù hợp với quy định của Giáo hội và nhu cầu thực tế, nhưng việc triển khai vẫn còn lỏng lẻo. Kết quả khảo sát cho thấy kế hoạch tuyển sinh chưa được điều chỉnh một cách nhất quán sau mỗi kỳ tuyển sinh, dẫn đến tình trạng thiếu linh hoạt và thiếu chuẩn bị trong khâu tuyển sinh. Điều này đã ảnh hưởng đến việc đảm bảo chất lượng đầu vào cho quá trình đào tạo.

Một thách thức lớn khác là quản lý phát triển đội ngũ GS. Khâu tuyển chọn, bồi dưỡng và động viên đội ngũ GS tuy có nỗ lực, nhưng chưa đạt hiệu quả cao. Việc điều chỉnh kế hoạch phát triển đội ngũ sau mỗi chu kỳ đào tạo không được chú trọng, khiến đội ngũ GS thiếu hụt các kỹ năng cần thiết để đáp ứng yêu cầu đổi mới giảng dạy. Điều này ảnh hưởng trực tiếp đến chất lượng đào tạo và phương pháp giảng dạy tại các trường TCPH.

Trong quá trình quản lý đào tạo, việc phân công chuyên môn cho giảng viên cũng gặp khó khăn. Kết quả khảo sát chỉ ra rằng, đánh giá năng lực và sở trường của đội ngũ giảng viên chưa được thực hiện đầy đủ, dẫn đến việc phân công chuyên môn không chính xác, ảnh hưởng đến chất lượng giảng dạy. Bên cạnh đó, quản lý đổi mới phương pháp giảng dạy vẫn còn nhiều điểm yếu. Việc lập kế hoạch, kiểm tra và đánh giá kết quả đổi mới chưa được chú trọng, dẫn đến sự chậm trễ trong việc nâng cao chất lượng giảng dạy và phương pháp đào tạo.

Ngoài ra, quản lý đầu ra đào tạo cũng bộc lộ

một số hạn chế. Kết quả khảo sát về việc xây dựng tiêu chuẩn đánh giá kết quả đào tạo đạt mức trung bình 2.50, cho thấy đây là một điểm yếu cần được cải thiện. Tuy nhiên, hoạt động tổ chức nghi lễ tốt nghiệp lại được đánh giá cao với điểm số 3.72, thể hiện sự quan tâm đặc biệt đến công tác này. Điều này cho thấy một phần nỗ lực của các trường TCPH trong việc xây dựng hình ảnh và tạo động lực cho Tăng Ni sinh.

Cuối cùng, quản lý sự tác động của bối cảnh đến quá trình đào tạo tại các trường TCPH cũng cần được chú trọng. Kết quả khảo sát cho thấy việc xây dựng và điều chỉnh kế hoạch điều tiết bối cảnh còn thiếu sót, với điểm trung bình chỉ đạt 2.60. Việc không chú trọng đến điều tiết bối cảnh có thể ảnh hưởng đến hiệu quả đào tạo, đặc biệt khi các yếu tố bên ngoài, như kinh tế thị trường hay công nghệ, ngày càng tác động mạnh mẽ đến quá trình giáo dục.

5. Thảo luận

Bên cạnh những kết quả đạt được về công tác quản lý và đào tạo tại các trường Trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ trong thời gian qua, còn một số hạn chế nổi bật cần được khắc phục, bao gồm quản lý đổi mới phương pháp đào tạo, xây dựng tiêu chuẩn đánh giá đầu ra và phát triển nghiệp vụ chuyên môn cho đội ngũ giảng sư. Đây là những yếu tố quan trọng quyết định chất lượng giáo dục nhưng chưa được thực hiện một cách hệ thống và hiệu quả.

Nguyên nhân của những hạn chế này phần lớn xuất phát từ sự thiếu thốn về cơ chế quản lý cụ thể, sự thiếu nhất quán trong nhận thức về đổi mới phương pháp giáo dục và nguồn lực còn hạn chế. Để nâng cao chất lượng đào tạo, cần có những giải pháp quản lý toàn diện, bao gồm việc xây dựng cơ chế đào tạo phù hợp và phát triển các nguồn lực thiết yếu nhằm đảm bảo sự phát triển bền vững cho các trường TCPH trong tương lai.

6. Kết luận

Công tác đào tạo Tăng Ni sinh tại các trường Trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ cho thấy nhiều thách thức đang tồn tại từ cả nội tại lẫn ngoại cảnh. Sự đầu tư chưa đầy đủ vào cơ sở vật chất, chương trình đào tạo và phát triển đội ngũ giảng sư đã ảnh hưởng đến chất lượng đào tạo. Bên cạnh đó, các trường cũng cần khai thác hiệu quả sự phát triển của công nghệ thông tin cũng như các chính sách hỗ trợ từ Nhà nước và Giáo hội để đáp ứng tốt hơn nhu cầu xã hội và Phật giáo trong bối cảnh hiện đại. Những kết quả nghiên cứu nhấn mạnh tầm quan trọng của việc cải thiện toàn diện công tác quản lý đào tạo từ đầu vào đến đầu ra. Việc nâng

cao chất lượng quản lý không chỉ đòi hỏi sự quan tâm đến cơ sở vật chất và đội ngũ giảng sư, mà còn cần tập trung vào việc đổi mới phương pháp giảng dạy để tạo ra hiệu quả đào tạo bền vững. Chính sự

quan tâm và đầu tư từ các cấp quản lý sẽ đóng vai trò quyết định trong việc thúc đẩy sự phát triển của các trường TCPH, nâng cao chất lượng giáo dục và đáp ứng nhu cầu ngày càng cao của xã hội hiện nay.

Tài liệu tham khảo

- Dũng, P. V. (2022a). *Phát triển đội ngũ giảng sư ở các trường Trung cấp Phật học hiện nay theo hướng chuẩn hoá*. Luận án Tiến sĩ Quản lý Giáo dục, Viện Hàn lâm Khoa học xã hội Việt Nam, Viện Khoa học xã hội. Hà Nội.
- Dũng, P. V. (2022b). Thực trạng phát triển đội ngũ giảng sư ở các trường Trung cấp Phật học hiện nay theo hướng chuẩn hoá. *Tạp chí Giáo dục*, số 22(7).
- Đoàn, C. Đ., & Hằng, N. T. T. (2017). Quản lý hoạt động dạy học tại Học viện Phật giáo Việt Nam - Thực trạng và giải pháp. *Tạp chí Khoa học Trường Đại học Sư phạm Hà Nội*, 62, 179-186.

- Huệ, N. (2023). Toạ đàm *Giáo dục hệ Trung cấp Phật học: Thực trạng và giải pháp*. <https://phathocvienguyenthieu.vn/tin-tuc/toa-dam-giao-duc-he-trung-cap-phat-hoc-thuc-trang-va-giai-phap-142.html>
- Từ, T. N. (2020). *Phật giáo vùng Nam Bộ: Sự hình thành và phát triển*. Nxb. Hồng Đức.
- Tuyền, K. H. A. (2018). Thực trạng nội dung và phương pháp dạy học tại trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Nai. *Tạp chí Khoa học Trường Đại học Đồng Nai*, số 9.

THỰC TRẠNG QUẢN LÝ ĐÀO TẠO Ở CÁC TRƯỜNG TRUNG CẤP PHẬT HỌC KHU VỰC ĐÔNG NAM BỘ

Khuất Hữu Anh Tuyên^a
Huỳnh Văn Sơn^b

Trường Đại học Sư phạm TP. Hồ Chí Minh

Email: ^ahello@williens.com; ^bsonhv@hcmue.edu.vn

Nhận bài: 27/8/2024; Phản biện: 11/9/2024; Tác giả sửa: 18/9/2024; Duyệt đăng: 28/10/2024; Phát hành: 20/11/2024

DOI: <https://doi.org/10.54163/ncdt/348>

Tình hình quản lý và đào tạo tại các trường Trung cấp Phật học khu vực Đông Nam Bộ hiện đang đối diện với nhiều thách thức đáng kể. Cơ sở hạ tầng vẫn còn hạn chế, đặc biệt là trang thiết bị và môi trường học tập cần được nâng cấp. Chương trình đào tạo chủ yếu tập trung vào lý thuyết Phật học căn bản, trong khi phần thực hành còn hạn chế, dẫn đến việc thiếu các kỹ năng thực tiễn trong đào tạo Tăng Ni sinh. Đội ngũ giảng sư có chuyên môn tốt, nhưng số lượng giảng sư có kinh nghiệm giảng dạy lâu năm chưa đủ, ảnh hưởng đến chất lượng đào tạo. Ngoài ra, phương pháp giảng dạy cần được đổi mới để phù hợp với yêu cầu thời đại, trong khi sự hỗ trợ về tài nguyên học liệu và hạ tầng trực tuyến vẫn chưa đáp ứng đầy đủ nhu cầu học tập và nghiên cứu. Hơn nữa, sự tác động của các yếu tố bối cảnh xã hội và văn hóa đã làm gia tăng thách thức trong việc quản lý và triển khai chương trình đào tạo.

Từ khóa: Phật học; Trường trung cấp; Quản lý đào tạo; Chất lượng giảng dạy; Cơ sở hạ tầng.